

ÎNCHEIERE

20 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii -

Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd demersul Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu privire la solicitarea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție pe marginea modului de aplicare a prevederilor art. 97 din Codul muncii în corelație cu art. 75 alin. (4), art. 78 alin. (1) lit. a), art. 124 alin. (3) din Codul muncii, precum și a dispozițiilor pct. 22, pct. 29 și pct. 31 din Hotărîrea Guvernului nr. 108 din 03.02.2005 privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă

c o n s t a t ă:

La data de 02 martie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, în baza deciziei de control nr. 9607 din 24 octombrie 2014 și a delegației de control nr. 9848 din 31 octombrie 2014 ale Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, a fost supusă controlului pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2011-31 decembrie 2013 ce ține de corectitudinea stabilirii și achitării indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.

Susține că, prin actul de control nr. 176 din 07 noiembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău s-a constatat legalitatea acțiunilor sale ce țin de calcularea indemnizațiilor de maternitate, iar în ceea ce privesc indemnizațiile pentru îngrijirea copilului bolnav, a fost dificilă luarea deciziei asupra corectitudinii aplicării legislației și în legătură cu acest fapt, a apărut necesitatea înaintării interpelării nr. 10017 din 06 noiembrie 2014 în vederea consultării Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Afirmă că, imediat după obținerea informației suplimentare necesare, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău urma să întocmească un act adițional.

Relevă că, prin scrisoarea nr. II-03/10-10389 din 05 decembrie 2014 Casa Națională de Asigurări Sociale, în mod abstract, fără a face o individualizare a cazului după cum s-a solicitat prin interpelarea enunțată, a făcut referință la prevederile legislației în vigoare din domeniu.

Mai relevă că, prin actul adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, în baza scrisorii enunțate, a constatat că, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației urmează să restituie în bugetul asigurărilor sociale de stat suma de 36352,25 de lei (pentru anul 2011 – 2335,96 de lei, pentru anul 2012 – 20001,65 de lei și pentru anul 2013 – 14014,64 de lei), emițând în acest sens prescripția nr. 12159 din 12 decembrie 2014 pentru înlăturarea încălcărilor enunțate.

Menționează că, prin cererea prealabilă nr. 01-SAJ DJ/1387 din 30 decembrie 2014 a solicitat Casei Naționale de Asigurări Sociale revocarea actului de control nr. 176 din 07 noiembrie 2014 și a actului adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, întocmite de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale, însă prin scrisoarea Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. II-03/04-25 din 13 februarie 2015 cererea prealabilă a fost respinsă.

Sușține că, conform art. 2 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, în baza căreia Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău a efectuat controlul planificat la Agenție, persoana supusă controlului este orice persoană fizică și/sau juridică care practică activitate de întreprinzător, însă conform art. 8 alin. (2) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007, Agenția este autoritate publică centrală de reglementare, cu statut de autoritate administrativă autonomă față de Guvern, respectiv, nu are statut de întreprinzător.

Afirmă că, controlul planificat a cuprins perioada de activitate a Agenției 01 ianuarie 2011-31 decembrie 2013, însă Casa Națională de Asigurări Sociale, în susținerea poziției sale, a invocat prevederile legislației, care au intrat în vigoare la data de 01 aprilie 2014, prin art. I pct. 10 din Legea nr. 332 din 23 decembrie 2013 și Hotărârea Guvernului RM nr. 544 din 08 iulie 2014.

Relevă că, pct. 119 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2005, în redacția Hotărârii Guvernului RM nr. 544 din 08 iulie 2014, prevede expres că, calcularea și plata indemnizațiilor de asigurări sociale pentru concediile medicale acordate pînă la 31 martie 2014, care continuă și după această dată se va efectua în conformitate cu reglementările în vigoare pînă la 31 martie 2014, astfel, pct. 31 din Regulamentul enunțat nu poate fi aplicat raporturilor juridice apărute în perioada anilor 2011-2013.

Solicită anularea actului adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale și constatarea prescrierii dreptului de intentare a acțiunii pentru anul 2011 în sumă de 2335,96 de lei și pentru anul 2012 în sumă de 20001,65 de lei.

La data de 24 martie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus o cerere, prin care și-a concretizat pretențiile, solicitând anularea actului adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 octombrie 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în perioada anilor 2011-2013, reclamanta a achitat indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav la trei salariate, Natalia Zgărdan-Bucătaru, Aliona Morari și Irina Ciocan, care și-au reluat activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, însă continuau să beneficieze de indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, fapt care contravine pct. 22 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2015, care la momentul achitării indemnizației enunțate era în vigoare și nu a suferit careva modificări.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 25 februarie 2016, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Concomitent cu declararea recursului, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a înaintat un demers cu privire la solicitarea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție pe marginea modului de aplicare a prevederilor art. 97 din Codul muncii în corelație cu art. 75 alin. (4), art. 78 alin. (1) lit. a), art. 124 alin. (3) din Codul muncii, precum și a dispozițiilor pct. 22, pct. 29 și pct. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03.02.2005 privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2016 recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației s-a considerat inadmisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că demersul înaintat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu privire la solicitarea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 12² alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii într-o instanță de judecată se atestă dificultăți la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural, instanța de judecată solicită Plenului Curții Supreme de Justiție, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii. Avizul consultativ se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Potrivit art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. (2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. (3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Pornind de la prevederile normei de drept menționate supra, Colegiul atestă că avizul consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii se emite doar în cazul dificultăților de aplicare corectă a normelor de drept material și procedural.

În condițiile în care recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a fost declarat inadmisibil prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2016 pe motivul inexistenței temeiurilor prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, respectiv acest fapt denotă că, instanța de recurs la examinarea recursului declarat împotriva deciziei instanței de apel nu a întâmpinat dificultăți ce ar viza modul de punere în aplicare a normelor de drept ce guvernează raportul juridic litigios. Astfel, anterior aplicării normelor relevante speței instanța a purces la operațiunea logico-juridică de interpretare care tinde la deslușirea sensului și a sferei de acțiune a acestora. Necesitatea interpretării este justificată de faptul că în procesul aplicării dreptului, instanța de judecată trebuie să clarifice cu toată precizia textul normei juridice și să stabilească compatibilitatea acestuia în raport cu o anumită situație de fapt.

La caz, aspectele invocate de inițiatorul avizului consultativ au fost analizate cu prilejul examinării recursului declarat de acesta, iar concluzia de inadmisibilitate a căii de atac atestă implicit lipsa unor dificultăți în aplicarea prevederilor art. 97 din Codul muncii în corelație cu art. 75 alin. (4), art. 78 alin. (1) lit. a), art. 124 alin. (3) din Codul muncii, precum și a dispozițiilor pct. 22, pct. 29 și pct. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03.02.2005 privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.

În circumstanțele relevate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge demersul Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu privire la solicitarea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 12² alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge demersul Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu privire la solicitarea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție pe marginea modului de aplicare a prevederilor art. 97 din Codul muncii în corelație cu art. 75 alin. (4), art. 78 alin. (1) lit. a), art. 124 alin.

(3) din Codul muncii, precum și a dispozițiilor pct. 22, pct. 29 și pct. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03.02.2005 privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.

Încheierea nu poate fi supusă nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan